

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211205172
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7211205172.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov Košice, Južná trieda 5, IČO: 52 086 381, zast. JUDr. Richardom Kovalčíkom, advokátom, Advokátska kancelária, Košice, Rázusova 1 proti žalovanému Mesto Košice, Košice, Trieda SNP 48/A, IČO: 00 691 135, o zaplatenie 32.795,22 eur istiny s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku 18C/108/2011-304 zo 16.8.2019 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi 32.795,22 eur spolu s 9 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 104.167,45 eur od 1.7.2009 do 17.2.2010, zo sumy 85.712,67 eur od 18.2.2010 do 9.4.2010, zo sumy 33.073,84 eur od 10.4.2010 do 13.9.2010, zo sumy 32.957,89 eur od 14.9.2010 do 3.11.2010 a zo sumy 32.795,22 eur od 4.11.2010 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a rozhodol, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Vykonaným dokazovaním zistil a mal za nesporné, že žalovaný bol v rozhodnom čase (2.3.2008 až 31.12.2008) vlastníkom nebytového priestoru č. 12-1 na prízemí, so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckym podielom k pozemku vo veľkosti 2171/10000 a nebytového priestoru č. XX-X na X. poschodí, so spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckym podielom k pozemku vo veľkosti 1305/10000 (ďalej len nebytové priestory), nachádzajúcich sa v bytovom dome postavenom v Košiciach na parcele (registra "C") č. XXXX, súpisné číslo XXXX na S. T. č. X, zapísaného v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXXX, katastrálne územie I., obec J.X. - S., okres J. X. (ďalej len bytový dom), ktorého správu vykonáva žalobca na základe Zmluvy o výkone správy zo dňa 20.3.2008. Vzhľadom na to, že bol žalobca vlastníkom uvedených nebytových priestorov, z jeho právneho postavenia mu vyplývali určité práva a povinnosti. Súd, vychádzajúc z § 1 a 2, § 7 ods. 1, § 7b ods. 1 a 4, § 8a ods. 1, § 10 ods. 1 a 3, § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 a 4 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, Zmluvy o výkone správy uzatvorenej medzi žalobcom ako správcom predmetného bytového domu a žalovaným ako jedným z vlastníkov bytov a nebytových priestorov v tomto bytovom dome dňa 20.3.2008 (ďalej len „Zmluva“) urobil záver, že nebolo medzi stranami sporné, že na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov konanej dňa 18.3.2008, bolo rozhodnuté o preddavkoch do fondu prevádzky, údržby a opráv vo výške 100 Sk (3,32 eur) mesačne za každú 10 000-inu podielu na spoločných častiach domu na obdobie od 1.4.2008 do 31.12.2008, resp.

túto výšku preddavku opätovne schválili. Uvedené priamo vyplýva zo Zápisu zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov nachádzajúcich sa v obytnom dome na parcele č. XXXX, súpisné číslo XXXX v J., S. T. Č.. X, zapísaného na katastri nehnuteľností katastrálne územie skladná, na LV č. XXXXX, konanej dňa 18.3.2008 /napr. č.I. 275/. Námietku žalovaného, že výška preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv (ďalej len „fond opráv“) bola neprimerane vysoká, mal v tomto štádiu konania za bezpredmetnú, nakoľko žalovaný mal zákonnú možnosť žiadať vyslovenie neplatnosti tohto rozhodnutia schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov na súde (§ 14 ods. 4 zákona o bytoch a nebytových priestorov). Žalovaný však toto svoje právo včas nevyužil, ako vyplýva z právoplatného rozsudku Okresného súdu Košice I 16C/25/2009-740 z dňa 3.6.2016. Poukázal na to, že rozhodnutie schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov o schválení výšky preddavku do fondu prevádzka, údržby a opráv z 18.3.2008 je preto záväzné pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome a títo sú povinní sa ním riadiť. Žalobca so žalovaným zhodne na pojednávaní uviedli, že nakoľko žalovaný riadne neuhrádzal náklady za služby spojené s užívaním nebytových priestorov, žalobca mu vyúčtoval za zúčtovacie obdobie od 1.4.2008 do 31.12.2008 (fakturované obdobie od 2.3.2008 do 31.12.2008) nedoplatok vo výške 104.167,45 eur (3 138 148,50 Sk), pozostávajúci z nedoplatku do fondu prevádzky, údržby a opráv vo výške 3.128.400 Sk, nedoplatku za studenú vodu a stočné vo výške 2 404 eur, nedoplatku za zrážkovú vodu vo výške 1.089,50 eur a nedoplatku za poplatok za správu vo výške 6.255 Sk. Uvedený nedoplatok žalovaného sa v súlade s bodom 6.8. Zmluvy stal splatným 30.6.2009. Citujúc znenie § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Obč. zák., § 10c, § 3 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka konštatoval, že žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal do omeškania, preto ho súd zaviazal zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania, ktoré boli vyčíslené v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, a to vo výške 9 % ročne. V súlade so zhodnými prejavmi strán sporu a z dôkazného materiálu mu vyplynulo, že žalovaný svoj splatný záväzok čiastočne splnil. Žalovaný žalobcovi uhradil 17.2.2010 sumu 18.454,78 eur, 9.4.2010 sumu 52.638,83 eur, 13.9.2010 sumu 115,95 eur a 3.11.2010 sumu 162,67 eur. Po odpočítaní týchto súm, výška neuhradeného dlhu ju 32.795,22 eur. V súlade s uvedeným súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 32.795,22 eur spolu s 9 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 104.167,45 eur od 1.7.2009 do 17.2.2010, zo sumy 85.712,67 eur od 18.2.2010 do 9.4.2010, zo sumy 33.073,84 eur od 10.4.2010 do 13.9.2010, zo sumy 32.957,89 eur od 14.9.2010 do 3.11.2010 a zo sumy 32.795,22 eur od 4.11.2010 do zaplataenia, a v prevyšujúcej časti (úroky z omeškania zo sumy 32.795,22 eur od 14.9.2010 do 3.11.2010) žalobu zamietol. K námietke žalovaného, že ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome žalobcovi neplatili úroky z omeškania, i keď sa dostali do omeškania so zaplataením svojich nedoplatkov, uviedol, že žalobca ako veriteľ má zákonný nárok požadovať úroky z omeškania v prípade, ak sa dlžník (žalovaný) dostane do omeškania s plnením svojho dlhu, ako vyplýva z cit. ust. Na doplnenie uviedol, že žalobca na pojednávaní uviedol, že žalovanému by odpustil platenie úrokov z omeškania, tak ako to bolo dohodnuté a realizované s ostatnými vlastníkmi bytov a nebytových priestorov, ak by žalovaný, ako ostatní vlastníci, prejavil ochotu a vôľu svoj nedoplatok splácať a nesťažoval by vykonanie opráv a úprav na predmetnom bytovom dome, ktorý bol v havarijnom stave. Keďže žalovaný nechcel spolupracovať pri riešení havarijného stavu predmetného bytového domu a všetky postupy len sťažoval, žalobca ne vzal žalobu v časti úrokov z omeškania späť. O lehote na splnenie povinnosti súd rozhodol v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p. O náhrade trov konania rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a úspešnému žalobcovi (neúspech len v nepatrnej časti úrokov z omeškania) priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania súd rozhodne postupom podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

3. Proti rozsudku, okrem výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ C.s.p.

4. Citujúc sčasti z bodu 24. a 25. odôvodnenia rozsudku súdu vytýkal súdu, že sa nevysporiadal so základným argumentom žalovaného, že priznanie istiny predstavuje z pohľadu žalobcu výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, ktorý so zreteľom na § 3 ods. 1 Obč. zák. nepožíva právnu ochranu a z toho dôvodu je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, čím je daný odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Ďalej namietal časť výroku priznania úrokov z omeškania a poukázal na to, že za bežných okolností by žalobca mal nárok na úroky z omeškania, avšak v rámci konania uviedol a dostatočne preukázal, že domáhanie sa úrokov z omeškania zo strany žalobcu v danej veci možno hodnotiť ako výkon práva v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. Zdôraznil, že vo

svojom podaní z 18.10.2018 vyslovil zásadné skutkové tvrdenie o tom, že k definitívnemu uhradeniu nedoplatku do fondu u ostatných dotknutých vlastníkov v bytovom dome na S. T. X C. J. (s výnimkou žalovaného) došlo až v roku 2011, t.j. všetci vlastníci v bytovom dome, nielen žalovaný boli v omeškani so zaplatením svojho podielu do fondu a že preto u všetkých vznikla povinnosť platiť aj úroky z omeškania, že žiaden z ostatných vlastníkov neuhradil úroky z omeškania a žalobca, resp. jeho predchodca si nárok na zaplatenie úrokov z omeškania voči žiadnemu vlastníkovi súdnou cestou neuplatňoval. Poukázal na postup žalobcu, ktorý si uplatňoval úroky z omeškania len voči žalovanému a nie voči ostatným vlastníkom, ktorý bol preto svojvoľný aj voči žalovanému zjavne diskriminačným. Ďalej poukázal na to, že neobstojí argument žalobcu, že ostatní vlastníci prejavili ochotu svoje nedoplatky splácať. Namietal, že je daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p., t.j. že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ďalej namietal priznanie plnej náhrady trov konania žalobcovi, poukázal na to, že pred Okresným súdom Košice II bolo vedené konanie pod 18C/108/2011 a 19C/121/2012 a že navrhoval spojiť uvedené konania, keďže naň boli splnené podmienky podľa § 166 ods. 1 C.s.p., že súd však uznesením 18C/108/2011 z 21.12.2018 návrh na spojenie vecí zamietol vzhľadom na rozdielnu skutkovú okolnosť špecifikovanú v bode 20. - t.j. v konaniach ide o rozdielne časové obdobia, za ktoré mal vzniknúť nedoplatok a s prihliadnutím na dĺžku jednotlivých konaní sa spojenie vecí súdu javilo ako nevhodné. Zdôraznil, že obe konania prakticky na seba nenadväzovali a že hospodárnosť konania v prípade spojenia vecí spočívala v najmä racionálnom očakávaní podstatne menšieho počtu pojednávaní a s tým spojených aj menších trov pre všetky zúčastnené strany a že v prípade spojených konaní sa jedným rozsudkom rozhodne o všetkých žalobných petitoch žalobcu a zároveň súd komplexne posúdi mieru úspešnosti alebo neúspešnosti strán v konaní. Poukázal na to, že ak by súd spojil uvedené konania, by bola miera úspechu žalovaného vyššia ako miera úspechu žalobcu a v takom prípade by žalobca určite nemal nárok na akúkoľvek náhradu trov konania a že tým je podľa jeho názoru daný odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. d/ a h/ C.s.p., t.j. že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu, o.i. poukázal na to, že rozsudok je vecne správny, že súd sa s tvrdeniami žalovaného prezentovanými v odvolaní nestotožňuje a že žalobca v celom rozsahu tieto ako neopodstatnené namieta, že žalovaný v ňom neprezentoval žiadne právne relevantné skutočnosti a argumenty, ktoré by mohli prívodiť zmenu rozhodnutia súdu. Zotrval v plnom rozsahu na svojich písomných a ústnych tvrdeniach. Poukázal o.i., na to, že rozhodnutie schôdze konané 18.3.2008 je platné a pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov, vrátane žalovaného záväzné a že preto ak namieta neprímeranú výšku nedoplatku do fondu, v súčasnosti nemá opodstatnenie, že žalovaný v priebehu konania nikdy nenamietal konkrétnu výšku nedoplatku do fondu, že namietal iba to, že výška nedoplatku do fondu je extrémne neprímeraná a v rozpore s dobrými mravmi a že preto je potrebné ju považovať podľa § 151 ods. 1 C.s.p. za nespornú. Vo vzťahu k namietanému § 3 ods. 1 Obč. zák., že priznanie istiny z pohľadu žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi a že nepožíva právnu ochranu, opätovne žalobca poukázal na to, že touto námietkou sa bolo možné zaoberať len v konaní o neplatnosť rozhodnutia schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov a zdôraznil, že žalovaný ako spoluvlastník domu sám konal v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom tým, že neplnil povinnosti v zmysle zák. č. 182/1993 Z.z. Žalobca v tejto súvislosti odkázal na svoje vyjadrenie z 8.7.2011 doručené súdu 11.7.2011. Vo vzťahu k namietanej aplikácii § 517 ods. 2 Obč. zák. a priznanie úroku z omeškania popri istine uviedol, že uplatnenie práva veriteľa na zaplatenie úrokov z omeškania samo o sebe nie je zneužitím práva podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. Odkázal pritom na konštantnú judikatúru vo vzťahu k inštitútu rozporu s dobrými mravmi v súvislosti s výkonom práva, ktorý prichádza do úvahy len výnimočne, ak sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, že v posudzovanom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali použitie tohto inštitútu. Tvrdenie žalovaného neobstojí, pretože je výlučne na vóli veriteľa, či právo na úroky z omeškania uplatní alebo nie a či ich uplatní voči inému alebo voči viacerým alebo všetkým svojim dlžníkom. Vo vzťahu k výroku o trovách konania a spojenia konaní 18C/108/2011 a 19C/121/2012 poukázal na to, že neboli splnené zákonné podmienky na spojenie vecí, citujúc znenie § 166 ods. 1 C.s.p. a v tejto súvislosti v plnom rozsahu odkázal na svoje písomné podanie z 18.12.2018. Mal za zrejmé, že súd postupoval správne a v súlade so zákonom, keď uznesením z 21.12.2018 zamietol návrh žalovaného na spojenie vecí vedených pred Okresným súdom Košice II pod sp.zn. 18C/108/2011 a 19C/121/2012 a že návrh žalovaného bol účelový vedený snahou dosiahnuť po spojení vecí procesný úspech a elimináciu svojej povinnosti nahradiť mu trovy konania, čo však nemôže založiť tzv. inú vadu

konania ako odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p. Uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je aj čo do výroku III. správne a zodpovedá zásade úspechu vyjadrenej v § 255 ods. 1 C.s.p. Navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

6. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu k jeho odvolaniu opakoval skutočnosti uvádzané v jeho odvolaní a zotrval na svojom odvolacom návrhu.

7. Žalobca k vyjadreniu žalovaného opakoval dôvody, ktoré uviedol vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu a mal za to, že práve oslobodením „od platenia úroku“ by bol žalovaný neprimerane zvýhodnený na úkor ostatných vlastníkov tým, že by v konečnom dôsledku zaplatil príspevok do fondu prevádzky, údržby a opráv síce v nominálnej výške, ktorá však nezodpovedá hodnote peňazí v čase splatnosti jeho dlhu.

8. Rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní nebol preskúmaný.

9. Žalovaný v odvolacom konaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ C.s.p., t.j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Ani jeden z vyššie uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

11. Vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu uvedenému v § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p., žalovaný namieta v časti nepreskúmateľnosť rozhodnutia s tým, že súd odmietol poskytnúť ochranu a právo žalovanému a žalobcovi nepriznať uplatnený nárok s prísl., vychádzajúc z § 3 ods. 1 Obč. zák., keďže priznanie istiny predstavuje z pohľadu žalobcu výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, ktorý podľa § 3 ods. 1 Obč. zák. nepožíva právnu ochranu.

12. K rozhodnutie súdu vo vzťahu k odvolaciemu dôvodu, že je nepreskúmateľné, resp. arbitrárne, je potrebné uviesť, že rozsudok zodpovedá všetkým zákonným kritériám vyžadovaným v § 220 ods. 2 C.s.p., jeho odôvodnenie je presvedčivé a nie je možné mu vytknúť nepreskúmateľnosť tak, ako to tvrdí žalovaný v odvolaní.

13. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáha, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, aké prostriedky procesnej obrany použil, súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal, ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy, ako vec právne posúdil, pričom odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Odôvodnenie rozsudku je presvedčivé a to aj vo vzťahu k aplikácii § 3 ods. 1 Obč. zák. Žalovaný namietal rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 len v súvislosti s tým, že výška nedoplatku do fondu je extrémne vysoká a v rozpore s dobrými mravmi. Súd sa v odôvodnení v bode 24. vysporiadal s námietkou žalovaného, bola podľa ktorého výška preddavku do fondu opráv bola neprimerane vysoká, keďže jeho tvrdenia v tomto štádiu konania boli bezpredmetné, nakoľko žalovaný mal zákonnú možnosť domáhať sa vyslovenia neplatnosti rozhodnutia schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov podľa § 14 ods. 4 zákona o bytoch a nebytových priestorov a že toto právo včas nevyužil. Poskytnutie ochrany podľa § 3 ods. 1 Obč. zák., tak ako to uvádza aj žalobca vo vyjadrení k odvolaniu môže prichádzať do úvahy len v tom prípade, ak by žalovaný ako spoluvlastník domu sám nekonal v rozpore s dobrými mravmi a zákonom tým, že si neplnil svoje povinnosti v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z.

14. Odvolací dôvod týkajúci sa chyby v zisťovaní skutkového stavu veci, spočívajúci v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre rozhodnutie súdu prvej inštancie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne lebo nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (nedostatočných) skutkových

zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

15. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 C.s.p.

16. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

17. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu.

18. Žalovaný namieta, čo sa týchto odvolacích dôvodov nesprávne priznanie úrokov z omeškania vo vzťahu k tej skutočnosti, že aj iní vlastníci bytov v bytovom dome boli v omeškaní so zaplatením svojho podielu do fondu a že preto aj u všetkých ďalších vlastníkov vznikla povinnosť platiť úroky z omeškania a že žalobca voči ostatným vlastníkom neuplatňoval úroky z omeškania, iba voči žalovanému, že je to voči nemu diskriminačné. Opätovne odvolací súd odkazuje na správne závery súdu prvej inštancie o omeškaní žalovaného s plnením, vychádzajúc zo správnych zákonných ustanovení a to § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Obč. zák., ako aj vládneho nariadenia 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 10 písm. c/ a § 3 v znení účinnom do 31.1.2013.

19. Námietky žalovaného ohľadom priznania plnej náhrady trov konania a tej skutočnosti, že súd nespojil konania vedené pred Okresným súdom Košice II pod sp.zn. 18C/108/2011 a 19C/121/2012 sú bez právneho významu. Rozhodnutie súdu, ktorým návrh žalovaného na spojenie uvedených vecí zamietol je právoplatné, a nemá žiaden vplyv na rozhodovanie o nároku na náhradu trov konania v tejto veci. Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil aj rozhodnutie o trovách konania ako vecne správne, vychádzajúc zo zásady úspechu žalobcu a neúspechu žalovaného.

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

21. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).